

ความเห็นส่วนตัว
ของ นายปัญญา อุดชาชน ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๖๖

เรื่องพิจารณาที่ ๑๖/๒๕๖๕

วันที่ ๙ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล ผู้ร้อง
กระทรวงพลังงาน ที่ ๑
คณะรัฐมนตรี ที่ ๒ ผู้ถูกร้อง

ประเด็นวินิจฉัย

การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่ให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตไฟฟ้าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ถูกต้องครบถ้วน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๖ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ประกอบมาตรา ๓ วรรคสอง หรือไม่

ความเห็น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ มาตรา ๕๑ มีเจตนารมณ์เพื่อให้ประชาชนและชุมชนสามารถติดตามและเร่งรัดให้รัฐดำเนินการหรือฟ้องร้องหน่วยงานของรัฐได้โดยประชาชนและชุมชนไม่ต้องร้องขอหากรัฐไม่ดำเนินการตามหน้าที่ที่บัญญัติไว้ รัฐถือได้ว่าเป็นศูนย์กลางของกฎหมายมหาชน เนื่องจากกฎหมายมหาชนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการรัฐ การใช้อำนาจรัฐและการควบคุมตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ รัฐมีหน้าที่และอำนาจในการออกกฎหมายเพื่อจัดระเบียบสังคมและความประพฤติกของคนในสังคม ดังนั้น เมื่อรัฐมีหน้าที่นิติบัญญัติ รัฐต้องมีองค์กรทางนิติบัญญัติเพื่อออกกฎหมายและเมื่อรัฐมีหน้าที่บริหาร รัฐต้องมีองค์กรทางบริหารเพื่อบังคับใช้กฎหมายรวมทั้งรัฐมีหน้าที่ตีความกฎหมายและตัดสินข้อพิพาท รัฐต้องมีองค์กรศาลเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทที่เกิดขึ้น หน้าที่ของรัฐดังกล่าวเรียกว่า ภาระหน้าที่ทางกฎหมายของรัฐ (fonctions juridiques de l'Etat)

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“พลังงาน” หมายความว่า ไฟฟ้าหรือก๊าซธรรมชาติ

“พลังงานหมุนเวียน” หมายความว่า พลังงานหมุนเวียนตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ

“ก๊าซธรรมชาติ” หมายความว่า สารประกอบไฮโดรคาร์บอนที่ประกอบด้วยมีเทนเป็นส่วนใหญ่ที่มีสภาพเป็นก๊าซหรือของเหลว

“กิจการพลังงาน” หมายความว่า กิจการไฟฟ้า กิจการก๊าซธรรมชาติ หรือกิจการระบบโครงข่ายพลังงาน

“กิจการไฟฟ้า” หมายความว่า การผลิต การจัดให้ได้มา การจัดส่ง การจำหน่ายไฟฟ้า หรือการควบคุมระบบไฟฟ้า

“กิจการก๊าซธรรมชาติ” หมายความว่า การขนส่งก๊าซธรรมชาติทางท่อผ่านระบบส่งก๊าซธรรมชาติ การเก็บรักษาและแปรสภาพก๊าซธรรมชาติจากของเหลวเป็นก๊าซ การจัดหาและค้าส่งก๊าซธรรมชาติ หรือการค้าปลีกก๊าซธรรมชาติผ่านระบบจำหน่ายก๊าซธรรมชาติ แต่ไม่รวมถึงการประกอบกิจการก๊าซธรรมชาติในภาคขนส่ง

“ระบบโครงข่ายพลังงาน” หมายความว่า ระบบโครงข่ายไฟฟ้า หรือระบบโครงข่ายก๊าซธรรมชาติ

“ระบบโครงข่ายไฟฟ้า” หมายความว่า ระบบส่งไฟฟ้าหรือระบบจำหน่ายไฟฟ้า

“ระบบไฟฟ้า” หมายความว่า ระบบผลิตไฟฟ้า ระบบส่งไฟฟ้า และระบบจำหน่ายไฟฟ้าที่อยู่ภายใต้การปฏิบัติการและควบคุมของผู้รับใบอนุญาต

“ระบบผลิตไฟฟ้า” หมายความว่า ระบบการผลิตไฟฟ้าของผู้รับใบอนุญาตจากโรงไฟฟ้าไปถึงจุดเชื่อมต่อกับระบบโครงข่ายไฟฟ้า และให้หมายความรวมถึงระบบจัดส่งเชื้อเพลิงที่ใช้ในการผลิตไฟฟ้าด้วย

“ระบบส่งไฟฟ้า” หมายความว่า ระบบการนำไฟฟ้าจากระบบผลิตไฟฟ้าไปยังระบบจำหน่ายไฟฟ้า และให้หมายความรวมถึงศูนย์ควบคุมระบบไฟฟ้าที่ใช้ในการควบคุมระบบส่งไฟฟ้านั้นด้วย

“ระบบจำหน่ายไฟฟ้า” หมายความว่า ระบบการนำไฟฟ้าจากระบบส่งไฟฟ้า หรือระบบผลิตไฟฟ้าไปยังผู้ใช้ไฟฟ้าซึ่งมิใช่ผู้รับใบอนุญาต และให้หมายความรวมถึงศูนย์ควบคุมระบบไฟฟ้าที่ใช้ในการควบคุมระบบจำหน่ายไฟฟ้านั้นด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกหกคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง

ให้เลขาธิการเป็นเลขานุการคณะกรรมการ

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลการประกอบกิจการพลังงานเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ ภายใต้กรอบนโยบายของรัฐ

(๒) ออกประกาศกำหนดประเภทใบอนุญาตการประกอบกิจการพลังงาน และเสนอการตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อกำหนดประเภท ขนาด และลักษณะของกิจการพลังงานที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาต

(๓) กำหนดมาตรการเพื่อให้เกิดความมั่นคงและเชื่อถือได้ของระบบไฟฟ้า

(๔) กำหนดระเบียบและหลักเกณฑ์ในการจัดหาไฟฟ้า และการออกประกาศเชิญชวนการรับซื้อไฟฟ้า รวมทั้งกำกับดูแลขั้นตอนการคัดเลือกให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

(๕) เสนอความเห็นต่อแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้า แผนการลงทุนในกิจการไฟฟ้า แผนการจัดทาก๊าซธรรมชาติ และแผนการขยายระบบโครงข่ายพลังงานเพื่อนำเสนอรัฐมนตรีตามมาตรา ๙ (๓)

(๖) ตรวจสอบการประกอบกิจการพลังงานของผู้รับใบอนุญาตให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส

(๗) ออกระเบียบหรือประกาศและกำกับดูแลมาตรฐานและคุณภาพในการให้บริการ รวมทั้งมาตรการในการคุ้มครองผู้ใช้พลังงานจากการประกอบกิจการพลังงาน

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ กำหนดนโยบายและแนวทางการกำหนดอัตราค่าบริการในการประกอบกิจการพลังงาน

มาตรา ๖๕ ภายใต้นโยบายและแนวทางที่คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติให้ความเห็นชอบ ให้คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดอัตราค่าบริการของผู้รับใบอนุญาตแต่ละประเภท โดยมีแนวทางดังต่อไปนี้

(๑) ควรสะท้อนถึงต้นทุนที่แท้จริงและคำนึงถึงผลตอบแทนที่เหมาะสมของการลงทุนของการประกอบกิจการพลังงานที่มีประสิทธิภาพ

(๒) ควรอยู่ในระดับที่ทำให้มีการจัดหาพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอที่จะตอบสนองความต้องการใช้พลังงานในประเทศ

(๓) ควรจูงใจให้มีการปรับปรุงประสิทธิภาพในการประกอบกิจการพลังงาน

(๔) คำนึงถึงความเป็นธรรมแก่ทั้งผู้ใช้พลังงานและผู้รับใบอนุญาต

(๕) คำนึงถึงการช่วยเหลือผู้ใช้ไฟฟ้าที่ด้อยโอกาสหรือการจัดหาไฟฟ้าเพื่อกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค

(๖) การคำนวณอัตราค่าบริการต้องชัดเจน โปร่งใส และต้องประกาศเผยแพร่อัตราค่าบริการ

(๗) ไม่มีการเลือกปฏิบัติต่อผู้ใช้พลังงานหรือผู้ประสงค์จะใช้พลังงานอย่างไม่เป็นธรรม

มาตรา ๖๖ ให้คณะกรรมการกำกับดูแลอัตราค่าบริการที่ผู้รับใบอนุญาตกำหนดให้เป็นไปตามนโยบายและแนวทางที่ได้รับความเห็นชอบตามมาตรา ๖๔ และตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๖๕

ในกรณีที่อัตราค่าบริการเป็นอัตราที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ให้คณะกรรมการเปิดเผยสูตรหรือวิธีการที่ใช้ในการคำนวณอัตราค่าบริการ รวมทั้งข้อมูลค่าตัวแปรที่ใช้ในการคำนวณอัตราค่าบริการ ยกเว้นในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าตัวแปรดังกล่าวเป็นข้อมูลลับทางการค้าของผู้รับใบอนุญาต

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มีเจตนารมณ์เพื่อให้รัฐมีหน้าที่จัดหรือดำเนินการให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึง โดยยึดถือประโยชน์ของชาติและประชาชน ตามประเด็นแห่งคดีพิเคราะห์ได้ ดังนี้

๑. ประการแรก รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕๖ วรรคสอง เป็นบทบัญญัติที่มีหลักการมาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๘๔ (๑๑) ซึ่งบัญญัติขึ้นในสถานการณ์ที่บ้านเมืองในขณะนั้นประสบปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจที่ยังไม่ชัดเจน จึงกำหนดหลักการบังคับมิให้รัฐกระทำการใดให้โครงสร้างหรือโครงข่ายขั้นพื้นฐานของกิจการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่เป็นของรัฐตกเป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน หรือทำให้รัฐถือหุ้นน้อยกว่าเอกชนในกิจการดังกล่าว เพื่อเป็นหลักประกันในทรัพย์สินของรัฐ โดยห้ามมิให้มีการนำทรัพย์สินของรัฐไปแสวงหาประโยชน์ที่อาจทำให้รัฐได้รับความเสียหายได้ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๖ วรรคสองดังกล่าว มีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองกรรมสิทธิ์ของรัฐ

หรือความเป็นเจ้าของของรัฐในโครงสร้างหรือโครงข่ายพื้นฐานของกิจการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน โดยเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตไฟฟ้าเพื่อให้มีพลังงานไฟฟ้า อันเป็นสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพอันเป็นการบริการสาธารณะของรัฐ เพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยมีพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นมาตรการทางกฎหมายกำหนดวิธีการกำกับดูแลการประกอบกิจการไฟฟ้าของผู้รับใบอนุญาต เพื่อให้มีมาตรฐานการดำเนินงานและคุ้มครองผู้บริโภคอย่างเป็นธรรมภายใต้การกำกับดูแล ของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐ และมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการประกอบกิจการพลังงานภายใต้ กรอบนโยบายของรัฐทั้งมาตรการทางกฎหมายและมาตรการทางบริหาร ทั้งนี้ รัฐมีเอกสิทธิ์ ในการควบคุมการผลิตไฟฟ้าโดยสัญญาซื้อขายไฟฟ้าของรัฐ เช่น สิทธิของรัฐในการเข้าดำเนินการแทน (step - in rights) กรณีผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนไม่สามารถผลิตไฟฟ้าได้ตามสัญญา เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ แม้ผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนจะมีสัดส่วนหรือกำลังการผลิตเกินกว่าร้อยละห้าสิบก็ตาม แต่มิใช่โครงสร้าง หรือโครงข่ายพื้นฐานของกิจการไฟฟ้าที่เป็นสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานของรัฐตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๖ วรรคสอง และไม่ทำให้สัดส่วนความเป็นเจ้าของในโครงสร้างหรือโครงข่ายขั้นพื้นฐาน ของกิจการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานของรัฐลดน้อยลงเนื่องจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๖ วรรคสอง มีเจตนารมณ์โดยไม่นับรวมกิจการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานของเอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตไฟฟ้า แต่อย่างใด ตามรายงานการประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๙๐ วันอังคารที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ดังนั้น การที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ ให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการผลิตไฟฟ้าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ถูกต้องครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๖ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๓ วรรคสอง

๒. ประการที่สอง รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๖ วรรคสามและวรรคสี่ เป็นบทบัญญัติ เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชน โดยรัฐต้องดูแลมิให้มีการเรียกเก็บค่าบริการจนเป็นภาระ แก่ประชาชนเกินสมควรและสร้างความสมดุลระหว่างประโยชน์ที่รัฐและประโยชน์ที่เอกชนจะได้รับ อย่างเป็นธรรม ประกอบด้วยประเด็นสำคัญ คือ

๒.๑ ค่าความพร้อมจ่าย (Availability Payment : AP) เป็นแนวทางปฏิบัติสากล สำหรับการซื้อขายไฟฟ้าในระยะยาวเพื่อสะท้อนต้นทุนของผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนโดยมีวิธีปฏิบัติตาม เงื่อนไขของสัญญาซื้อขายไฟฟ้า ทั้งนี้ เป็นประโยชน์ต่อผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนเพื่อเป็นประกันแหล่งเงินทุน และได้รับเป็นรายเดือนตามความพร้อมจ่ายไฟฟ้าของโรงไฟฟ้า แต่ในขณะเดียวกัน หากผู้ผลิตไฟฟ้า เอกชนไม่สามารถเตรียมโรงไฟฟ้าให้มีความพร้อมจ่ายแล้วยอมถูกปรับตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้า ทั้งผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP) และผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนขนาดเล็ก (SPP) สำหรับคุณสมบัติ ผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP) ต้องมีคุณสมบัติเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการผลิตไฟฟ้า มีฐานะ

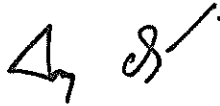
ทางการเงินมั่นคง มีความสามารถจัดหาแหล่งเงินกู้ภายใต้เงื่อนไขที่เหมาะสมและการผลิตไฟฟ้าต้องเป็นเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ ดังปรากฏตามประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) เรื่อง ประกาศเชิญชวนการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ วันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังนั้น จึงเป็นการจ่ายค่าความพร้อมจ่ายโดยค่านึงถึงประโยชน์ของรัฐและของเอกชนกับค่าบริการที่เรียกเก็บจากประชาชนภายใต้สัญญาซื้อขายไฟฟ้าที่ได้รับการตรวจสอบจากสำนักงานอัยการสูงสุด

๒.๒ ค่าไฟฟ้าโดยอัตโนมัติ (F_t) กล่าวคือ อัตราค่าไฟฟ้าตามสูตรการปรับอัตราค่าไฟฟ้าโดยอัตโนมัติ เป็นอัตราค่าพลังงานไฟฟ้าที่นำมาใช้ปรับปรุงเงินค่าไฟฟ้าที่เรียกเก็บในแต่ละเดือนในระหว่างที่โครงสร้างอัตราค่าไฟฟ้าที่มีผลบังคับใช้และเป็นอัตราที่ยังไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยการปรับอัตราค่าไฟฟ้าโดยอัตโนมัติดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒ ซึ่งอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๖ โดยข้อมูลที่นำมาใช้จัดทำข้อเสนอประมาณการค่า F_t ประกอบด้วย ค่าไฟฟ้าขายปลีก ค่าไฟฟ้าขายส่ง ต้นทุนค่าใช้จ่ายและยอดสะสมกามาจากรอบระยะเวลาที่ผ่านมาดังปรากฏตามประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) เรื่อง กระบวนการ ขั้นตอนการใช้สูตรการปรับอัตราค่าไฟฟ้าโดยอัตโนมัติ พ.ศ. ๒๕๖๕ วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนั้น จึงเป็นการปรับอัตราค่าไฟฟ้าโดยอัตโนมัติที่มีคณะกรรมการ กระบวนการ ขั้นตอนและข้อมูลการจัดทำข้อเสนอประมาณการค่า F_t เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ใช้ไฟฟ้าและผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการพลังงานอย่างเป็นธรรมอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม การลงทุนหรือเทคโนโลยี

๒.๓ แผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย (Power Development Plan : PDP) กล่าวคือ การวางแผนขยายด้านระบบผลิตไฟฟ้าโดยการพยากรณ์หรือคาดการณ์การใช้ไฟฟ้า ซึ่งจัดทำขึ้นโดยคณะอนุกรรมการพยากรณ์และจัดทำแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย ประกอบด้วยผู้แทนจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน นักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิ โดยได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงาน (กบง.) เพื่อใช้เป็นแผนในการจัดหาพลังงานไฟฟ้าของประเทศให้เพียงพอกับความต้องการใช้ไฟฟ้า และสอดคล้องกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยมีผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) เป็นปัจจัยสำคัญในการจัดทำแผน ทั้งนี้ มีการทบทวนและปรับปรุงแผนดังกล่าวตามรอบเวลาที่เหมาะสม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องวางแผนและดำเนินการให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้มีการผลิตไฟฟ้าเพียงพอในอนาคตตามมาตรฐานทั่วไปขององค์การพลังงานระหว่างประเทศ

ด้วยเหตุนี้ การที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ ให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตไฟฟ้า เป็นไปตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ ไม่เป็นการสร้างภาระแก่ประชาชน เกินสมควร สอดคล้องกับหลักนิติธรรมและหลักภาระหน้าที่ทางกฎหมายของรัฐตามกฎหมายมหาชน เป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่ต้องครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๖ วรรคสามและวรรคสี่ ประกอบ มาตรา ๓ วรรคสอง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่ให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตไฟฟ้าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่ต้องครบถ้วน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๖ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ประกอบมาตรา ๓ วรรคสอง

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ